

نهمین کنگره ملی مهندسی شیمی ایران

دانشگاه علم و صنعت ایران
۳-۵ آذر، ماه ۱۳۸۳

حذف آلودگی زیست محیطی رسوبات زلال کننده تصفیه خانه های آب با تولید موزائیک

ارجمند مهربانی*^۱، محمود پیکری^۲، بابک گلزاری ضمیر^۱

۱. اصفهان، دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده مهندسی شیمی

۲. اهواز، دانشگاه صنعت نفت

Arjomand@cc.iut.ac.ir

چکیده

انرژی اصلی نیروگاه های حرارتی از سوزاندن سوخت های فسیلی تامین می شود. انرژی تولیدی توسط بخار آب منتقل می گردد و در طی فرآیند هایی به انرژی برق تبدیل می گردد. آب یکی از مهمترین مواد اولیه نیروگاه های حرارتی تر است. آب مصرفی از هر منبعی که تامین گردد، دارای املاح است. به منظور جلوگیری از ترسیب املاح در درون دستگاه ها، تصفیه آب امری ضروری است. در بخشی از فرآیند تصفیه آب به منظور حذف سختی، در واحد زلال کننده با افزودن موادشیمیایی، همانند آهک و سدیم کربنات، بخش عمده ای از املاح محلول در آب رسوب می کند. میزان این رسوبات تولیدی قابل توجه است. این رسوبات در محیط زیست دفع می شود و موجب آلوده سازی محیط زیست و تاثیر نامطلوب بر روی آن می گردند. در طی این تحقیق، این رسوبات شناسایی و روشی مناسب برای دفع مطلوب آنها یافته می شود. بر اساس بررسی ها و مطالعات انجام یافته، این رسوبات می تواند با استفاده در تولید محصولات نظیر موزائیک به موادی قابل استفاده و با ارزش تبدیل شوند که زمینه ساز مصرف کمتر نوع طبیعی و معدنی آن باشد.

کلمات کلیدی: کلسیم کربنات معدنی، زلال کننده، رسوبات، محیط زیست، موزائیک.

مقدمه

نیروگاه های حرارتی از جمله صنایع آلوده کننده محیط زیست هستند که به صورت های گوناگون بر روی محیط زیست اثر نامطلوب می گذارند. پساب نیروگاه های حرارتی از جمله پساب های صنعتی محسوب می شوند و دارای ویژگی های مربوط به خود می باشند. یکی از منابع اصلی تولید پساب، واحدهای تصفیه آب خام هستند که پساب های نمکی حاوی ترکیبات متنوع به مانند سولفات ها، سولفیت ها، نیترات ها، نیتريت ها، کلریدها، فسفات ها، کربنات ها و بی کربنات ها تولید می نمایند. حضور این نمک ها در کیفیت آب های مختلف مورد استفاده منجمله کشاورزی موثر است. به عنوان مثال چنانچه غلظت املاح سدیم آب بیش از حد مجاز باشد موجب خرابی زمین کشاورزی و کاهش قابلیت نفوذ آب در زمین می گردد. به طور کلی تجمع املاح معدنی در خاک زراعی به تدریج زمینه ساز از بین رفتن و یا کندی رشد گیاهان می گردند، البته مقاومت گیاهان، بسته به مقدار و نوع مواد معدنی محلول در آب، متفاوت است. وجود بیش از اندازه مجاز املاح فوق در آب آشامیدنی موجب بروز مشکلات در سلامتی انسان و حیوان نیز می شود.

رسوبات ناشی از تصفیه آب خام

پساب و رسوبات ناشی از تصفیه آب خام در زلال کننده ها حاوی در صد بالایی از کلسیم کربنات است. علاوه بر این ترکیب، موادی چون منیزیم هیدروکسید، ترکیبات آهن و آلومینیوم نیز در رسوبات یافت می شوند. نوع و میزان آن بستگی به منعقد کننده های مصرفی دارد. جدول شماره ۱، مقدار مواد مختلف موجود در رسوبات حاصل از زلال کننده های نیروگاه اسلام آباد اصفهان را مشخص می سازد. میزان تولید این رسوبات در کشور زیاد است. با توجه به مصرف آب در نیروگاه های کشور به میزان ۸۰۰۰ متر مکعب در هر ساعت، و با در نظر گرفتن صنایع بزرگ دیگری همانند، صنایع فولاد، پلی اکریل، ذوب آهن، پالایشگاه ها و پتروشیمی ها که مبادرت به حذف سختی آب مورد مصرف می نمایند می توان بر آورد آب مصرفی را حداقل چهار برابر رقم ذکر شده در نظر گرفت. با در نظر گرفتن تولید متوسط ۱۵۰ گرم رسوب برای هر متر مکعب از آب مورد استفاده، می توان بر آوردی از میزان تولید رسوب را بدست آورد.

جدول ۱- مواد مختلف موجود در رسوبات حاصل از زلال کننده های

نیروگاه اسلام آباد اصفهان

مواد	درصد مواد
CaCO ₃	۸۸
Mg(OH) ₂	۴/۲
Fe(OH) ₃	۱/۹۶
SO ₄ ²⁻	۰/۱۹
Cl ⁻	۰/۰۲
SiO ₂	۲/۵
رطوبت	۳/۱۳

$(m^3/hr) \times 4 = 32000 (m^3/hr)$: برآورد کل آب عبوری از تصفیه خانه آب صنایع کشور

$(m^3/hr) \times 150 = 4800000 (gr/hr)$: کل رسوبات تولید شده

$(gr/hr) \times 1 (ton) / 1000000 (gr) = 4/8 (ton/hr)$: کل رسوبات تولید شده

که نشان دهنده برآورد تولید رسوبات به میزان ۴/۸ تن در هر ساعت است که عدد قابل توجهی می باشد. این رسوبات در محیط زیست انباشته می شوند و به طور کلی مسایل و مشکلات متعددی را به دنبال دارد.

اثرات زیست محیطی رسوبات

نیاز به تامین زمین با مساحت زیاد برای تخلیه و دپو نمودن این مواد یکی از مشکلات است. شکل (۱) نمایانگر رسوبات تخلیه شده در محیط و مقدار سطح اشغال شده توسط آنها است. در زمین هایی که این رسوبات دور ریز می شوند، به هنگام بارش های جوی، مقداری از این مواد در آب حل شده و وارد آب های زیر زمینی می گردند که موجب تغییر در غلظت املاح موجود در آب های منطقه می شوند. این تغییرات بر روی اکوسیستم جانوری و گیاهی منطقه اثرات منفی باقی می گذارد.

شکل ۱- رسوبات تخلیه شده از نیروگاه به داخل حوضچه های مجاور آن (نیروگاه شهید مفتاح همدان)

در ضمن اینکه تمام پساب های حاصل از واحد های سیستم تصفیه آب اعم از واحدهای بی یون کننده^۱ و نرم کننده^۲، پراز املاح گوناگون می باشند که اثرات زیست محیطی مختلفی دارند. حضور رسوبات در آب ها موجب افزایش مواد معلق و مواد جامد محلول می شوند. مواد معلق آن به مرور زمان ته نشین می گردند و ایجاد لجن می نمایند. در ضمن افزایش املاح و سختی آب، موجب کاهش در میزان تبخیر و افزایش نقطه جوش آن می شود. تخلیه پساب به صورت اسیدی و بدون خنثی سازی به علت قدرت انحلال اسیدها، موجب می شود تا پساب، راه خود را به طرف آب های زیرزمینی باز نماید و سبب آلودگی سفره های آب زیرزمینی شود. این پساب ها درواکنش با کربنات ها، تولید گاز کربنیک می کنند که موجب افزایش مقدار گاز کربنیک آب های زیرزمینی می شوند که در صورت جاری شدن به صورت آب های سطحی،

^۱ Demineralizer

^۲ Softener

موجبات به هم خوردن تعادل زندگی موجودات آبی را فراهم می سازند. از طرف دیگر در رشد میکروبهها از جمله باکتری ها چرخه گوگرد (سولفوباکتریها) اثر منفی می گذارند. در یک محیط هوازی، باکتری ها می توانند نیتروژن آمونیاکی و نیتريت ها را به نیترات ها اکسید نمایند. جلبک ها و دیگر گیاهان آبی نیز برای تولید پروتئین گیاهی، نیترات ها را مورد استفاده قرار می دهند که این مواد به نوبه خود توسط حیوانات به پروتئین حیوانی تبدیل می شوند. غلظت نیترات در آب های سطحی حدود ۵ میلی گرم در لیتر است. افزایش بیش از حد آن در آب های سطحی به دلیل نفوذ پساب ها و املاح موجود در رسوبات سبب رشد و نمو بیش از حد گیاهان آبی و در نتیجه کاهش اکسیژن محلول در آب می گردد. از سوی دیگر یون سولفات موجود در پساب ها می تواند تحت شرایط بی هوازی به طور شیمیایی توسط باکتری ها به ترکیب هیدروژن سولفید تبدیل شود. گاز هیدروژن سولفید تولیدی بواسطه بوی مخصوص آن به آسانی قابل شناسایی می باشد. با اکسید شدن بیولوژیکی هیدروژن سولفید، سولفوریک اسید تولید می شود که خاصیت خوردگی را تشدید می نماید. حضور کلریدها نیز باعث تغییر رنگ، بو و کاهش رشد باکتریها می شود. مواد آلی که در نتیجه تزریق بازدارنده در حین فرآیند اسیدشویی وارد پساب می شوند، بویشان در طی واکنش های هوازی زایل می شود [۱]. برخی از ترکیبات کلرایدها و فسفات ها و نیترات ها نیز می توانند سبب کاهش رشد جمعیت میکروارگانیسم ها شوند. ترکیبات کرم بویژه کرم شش ظرفیتی اثر مسموم کننده ای بر روی جانوران و گیاهان دارد. انواعی از ماهی ها در غلظت های بین ۱۶ تا ۷۰۰ میلی گرم در لیتر از یون فلز کرم آسیب می بینند. یون فلز کرم با غلظت ۰/۲ میلی لیتر در آب، رشد جلبک ها را به نصف مقدار معمول کاهش می دهد [۲]. ترکیبات کرم در نهایت وارد چرخه زندگی انسان می شود که موجب آسیب فراوان می گردد. با توجه به موارد ذکر شده، ملاحظه می شود که پساب های ناشی از زلال کننده ها یکی از آلوده کننده های محیط زیست می باشند. در سالیان اخیر، سازمان محیط زیست با اطلاع از آلاینده های این رسوبات، نیروگاه ها را تحت فشار قرار داده است تا روشی برای دفع بهتر این رسوبات پیدا کنند. ولی متأسفانه تاکنون هیچگونه تلاش جدی به منظور دفع بهتر و صحیح تر این مواد علیرغم وجود استاندارد سازمان حفاظت محیط زیست ایران و اصل پنجاهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که تاکید بر حفظ محیط زیست برای نسل آتی دارد، صورت نگرفته است. این آلاینده ها در حجم های بسیار قابل توجه در حال حاضر همچنان در محیط زیست تخلیه می گردند.

راهکاری برای دفع رسوبات از محیط زیست

مطالعه دقیق و بررسی خواص این رسوبات در طی یک پژوهش موجب گردیده است تا با ایجاد روش هایی از آنها در تولید محصولات بهره گرفت و به گونه ای جایگزین مواد معدنی مشابه گردد. این موضوع زمینه هایی را برای دفع مناسب این رسوبات ارائه می نماید. به طور کلی روش مورد استفاده بایستی شرایط زیر را در بر داشته باشد:

الف- کم هزینه و ساده باشد و با امکانات داخل کشور قابل اجرا باشد.

ب- امکان استفاده با حجم زیاد از رسوبات در آن وجود داشته باشد.

پ- آلوده ساز نباشد و در حد امکان، از نظر مالی سودآور باشد.

یکی از ساده ترین روشها، استفاده از این مواد در ساخت موزائیک ها برای کاربرد در ساختمان ها است.

شیوه های تولید و موارد مصرف موزائیک

صنعت ساخت موزائیک از جمله صناعی است که در آن از کلسیم کربنات به میزان زیاد استفاده می گردد. به طور کلی موزائیک از سه ماده اصلی، سیمان، شن و ماسه، کلسیم کربنات که تولید کنندگان موزائیک در اصطلاح به آن خاک سنگ یا پودر سنگ می گویند، تشکیل می گردد. موزائیک ها در ابعاد و اندازه های مختلف ساخته می شوند که بطور عموم دارای ابعاد 30×30 سانتی متر و 25×25 سانتی متری هستند. از ترکیبات مختلفی از جمله از گل اخری هم برای ایجاد رنگ در این محصول استفاده می شود. بطور معمول موزائیک ها به رنگ سیمان (خاکستری) و یا قرمز و یا آبی هستند. شکل نهائی موزائیک و نوع نقش های روی سطح آن هم بستگی به طراحی قالب مورد استفاده دارد. از موزائیک به میزان گسترده ای در ایران استفاده می شود. از موارد مصرف آن می توان به سنگفرش خیابان ها، پیاده روها و کف حیاط منازل و کف پشت بام ها اشاره کرد. در ایران از دو روش عمده برای تولید موزائیک استفاده می شود:

- روش قالب فشاری: موزائیک تولیدی با این روش از دو لایه تشکیل می شود. لایه زیرین آن از سه حجم شن و ماسه و یک حجم سیمان تشکیل شده است. لایه سطحی آن از سه حجم کلسیم کربنات و یک حجم سیمان و در صورت لزوم از گل اخری به میزان لازم برای ایجاد رنگ در آن استفاده می شود. در ابتدا، لایه سطحی که به صورت دوغاب تهیه می شود در قالب ریخته می شود. سپس بر روی آن مخلوط شن و ماسه و سیمان افزوده می شود. در مرحله بعد قالب تحت فشار یک جک هیدرولیکی قرار داده می شود تا مواد فشرده شده و آب آن خارج گردد. سپس موزائیک شکل گرفته از قالب بیرون آورده می شود و برای چند روز به منظور رسیدن به استحکام نهائی در معرض آب قرار می گیرد.
- روش قالب ویبره: موزائیک تهیه شده از این روش از یک دوغاب همگن تهیه می گردد. مخلوط تهیه شده درون قالب های لاستیکی ریخته می شود و قالب راتحت عمل ویبراسیون قرار می گیرد تا موزائیک شکل خود را بدست آورد. پس از چند ساعت موزائیک از قالب بیرون آورده می شود و به مدت چند روز برای رسیدن به استحکام نهائی به طور متناوب به آن آب می دهند.

کاربرد رسوبات حاصل از زلال کننده ها در ساخت موزائیک

در این تحقیق جهت تعیین امکان استفاده از مواد رسوبی در تولید موزائیک از روش مرسوم قالب فشاری برای ساخت نمونه ها استفاده شد. نمونه ها با استفاده از رسوبات حاصل از زلال کننده های نیروگاه اسلام آباد اصفهان تهیه گردید. برای مقایسه، نمونه هایی با استفاده از پودر سنگ معمولی ولی فاقد ذرات مرمز ساخته شد. بکارگیری ذرات مرمز در موزائیک برای زیبایی و افزایش استحکام و مقاومت در برابر سایش می باشد. بعد از آماده شدن نمونه ها و انجام آزمایشات نتایج زیر حاصل شد:

- مقاومت سایشی موزائیک ساخته شده با مواد رسوبی در مقایسه با موزائیک معمولی کمتر بود، بطوری که موزائیک رسوبی و معمولی توسط دستگاه سایش مورد آزمایش قرار گرفتند. برای مدت زمان

سایش مساوی، نمونه رسوبی بیشتر از نمونه معمولی سائیده گردید و صدمه دید. این مطلب حاکی از کم بودن مقاومت سایشی سطحی نمونه های رسوبی است. علت این موضوع را می توان در وجود کلسیم هیدروکسید اضافی در رسوبات دانست که در طی فرایند حذف سختی مورد استفاده قرار می گیرد. pH محلول حاوی پودر سنگ معمولی مورد استفاده حدود ۹/۳ و pH محلول حاوی رسوبات تولیدی مورد استفاده حدود ۱۰/۵ می باشد.

- موزائیک تولید شده با مواد رسوبی دارای رنگ سفیدتری در مقایسه با موزائیک معمولی بود که به دلیل روشن تر بودن رنگ رسوبات زلال کننده ها در مقایسه با پودر سنگ مصرفی می باشد. به منظور حذف نقیصه کمبود مقاومت سایشی، در ادامه نمونه هایی ساخته شد که در سطح خود دارای ذرات سنگ مرمر (لاشه) به میزان مساوی در نمونه های رسوبی و معمولی بودند، با افزودن این ذرات به سطح موزائیک ها کمی مقاومت سایشی در نمونه های رسوبی بطور کامل رفع شد و نمونه رسوبی به مانند نمونه معمولی در مقابل سایش مقاومت نمود. در مرحله بعد نمونه موزائیک ها مورد آزمایشات مقاومت فشاری قرار گرفتند. نتایج نشان دهنده کم بودن مقاومت فشاری موزائیک های تولید شده با مواد رسوبی در مقایسه با نمونه های معمولی بود.

کاربرد میکروسیلیس

برای افزایش مقاومت فشاری و سایشی نمونه های رسوبی، استفاده از میکروسیلیس پیشنهاد گردید. میکروسیلیس یکی از انواع پوزولون ها است. پوزولون ها ترکیباتی از سیلیس و آلومیناتی هستند که خاصیتی اسیدی دارند و دارای میل ترکیبی زیادی با آهک می باشند. این مواد به تنهایی دارای قابلیت چسبانندگی ناچیزی می باشند ولی ذرات ریز آن در حضور رطوبت و در دمای معمولی با کلسیم هیدروکسید ترکیب می شوند و خاصیت چسبانندگی پیدا می نمایند. پوزولان ها را می توان به دو دسته طبیعی و مصنوعی تقسیم بندی کرد. پوکه سنگ های طبیعی، خاکسترهای آتشفشانی، خاک های دیاتمه دار، شیل ها و توفهای اپالینی و برخی خاک های رس کلسینه شده جزء دسته پوزولان های طبیعی به شمار می روند [۳]. از میان پوزولان های مصنوعی نیز می توان به سرباره کوره بلند ذوب آهن^۱، خاکستر بادی^۲، خاکستر پوسته برنج^۳، سرباره مس، خاکستر سوخته های احتراق یافته^۴ و میکروسیلیس^۵ اشاره نمود [۳، ۴، ۵].

پوزولان ها با توجه به منشا آنها دارای ترکیبات مختلفی هستند. ولی بطور کلی تمام پوزولان ها دارای 50 تا 90 درصد سیلیس می باشند. وجود سیلیس را نمی توان به تنهایی علت واکنش دانست، زیرا کوارتز که دارای 95 درصد SiO_2 است، با آهک در شرایط معمولی به هیچ وجه ترکیب نمی شود. علت این موضوع را می توان

^۱- Blast furnace slag

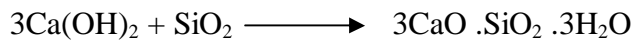
^۲- Fly ash

^۳- Rice husk ash

^۴- Pulverized fuel ash

^۵- Silica Fuma

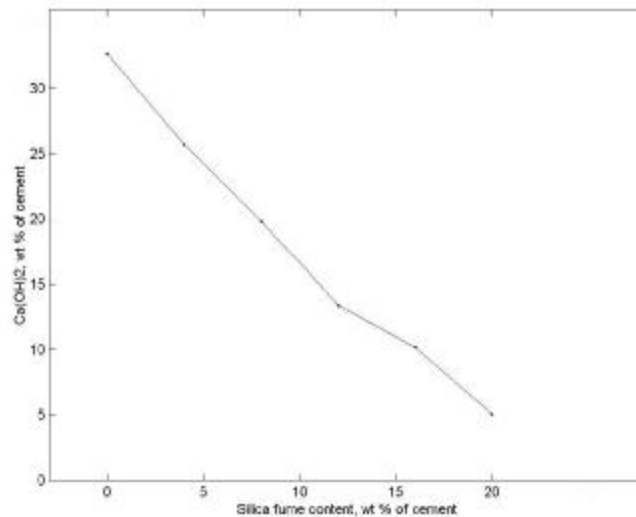
در کریستالی بودن کوارتز و سنگ های مشابه دانست. تنها در دمای بالا بطور مثال دمای اتو کلاو امکان به هم خوردگی نظم کریستالی و در نتیجه انجام واکنش با آهک وجود دارد. سیلیس موجود در پوزولان ها بصورت غیر کریستالی است. به دلیل وجود میل ترکیبی سیلیس با کلسیم کربنات ترکیب کلسیم هیدروسیلیکات تشکیل می شود که از ترکیبات موجود در سیمان است. حضور این ترکیب در روند کسب مقاومت فشاری و سایشی تاثیر بسزایی دارد [۵].

در میان مواد پوزولانی، ترکیب میکرو سیلیس بسیار فعال است و تفاوت اساسی میکروسیلیس با سایر پوزولان ها در حصول زودتر فعالیت پوزولانی آن می باشد. در اثر فرآیند هیدراتاسیون سیمان پرتلند، حدود ۲۲ تا ۲۵ درصد از وزن کل مواد هیدراته شده، کلسیم هیدروکسید تولید می گردد. کریستال های کلسیم هیدروکسید در مقایسه با، محصول اصلی هیدراتاسیون سیمان، یعنی هیدرات کلسیم سیلیکات آمورف (ژل C-S-H)، بزرگتر هستند و در افزایش مقاومت و نفوذ ناپذیری بتن سهم اندکی دارند [۵].

کلسیم هیدروکسید + ژل (C-S-H) \longrightarrow آب + سیمان پرتلند معمولی

میکروسیلیس به علت فعالیت شدید پوزولانی می تواند کریستال های کلسیم هیدروکسید غیر مفید را به ژل (C-S-H) تبدیل نماید. به عبارتی میکروسیلیس با کلسیم هیدروکسید ترکیب شده و آن را تبدیل به ترکیبات کلسیم سیلیکات پایدار می نماید. تحقیقات انجام شده نشان می دهد که با افزایش میزان میکروسیلیس در بتن، درصد کلسیم هیدروکسید خمیر سیمان به شدت کاهش می یابد (شکل ۲).

شکل ۲- تاثیر جایگزینی سیمان با میکروسیلیس روی مقدار کلسیم هیدروکسید [۵].

کلسیم هیدروکسید به دلیل جذب آب و انتقال آن به خارج از بتن، منشا ضعف در آن است، زیرا آب می تواند کلسیم هیدروکسید را در خود حل نموده و به خارج از بتن انتقال دهد. در این حالت پودر کلسیم کربنات به صورت سفیدک بر روی سطح بتن رسوب می نماید و یا در اثر ترکیب با سولفات ها، گچ و یا

سولفوآلومینیات کلسیم تولید نماید، که حجیم تر است و باعث ایجاد ترک و آسیب دیدگی بتن می گردد. در ضمن واکنش های قلیایی سیلیسی سنگدانه ها نیز در حضور کلسیم هیدروکسید در خمیر سیمان تشدید می گردد. وجود یک ماده پوزولانی قوی نظیر میکروسیلیس از شدت تمامی این آثار مخرب می کاهد [۵]. کاربرد میکرو سیلیس در بتن بایستی به همراه مواد شیمیایی به نام روان کننده ها باشد. روان کننده ها مواد کاهنده آب می باشند که هر کدام می تواند دارای آثار جانبی دیگری مانند افزایش یا کاهش زمان گیرش بتن نیز باشد. افزودن این مواد در بتن، دارای مزایای عمده ای بشرح زیر است :

الف: افزایش کارایی بتن، بدون افزودن آب اضافی.

ب: افزایش مقاومت بتن در کارائی یکسان.

پ: کاهش حرارت هیدراتاسیون در بتن ریزی حجیم، از طریق کاهش میزان مصرف سیمان.

ت: جلوگیری از آب افتادگی بتن وجدائی ذرات.

روان کننده ها قادرند میزان آب لازم برای ساختن مخلوط را بین ۵ تا ۱۵ درصد کاهش دهند. مقدار کاهش آب مصرفی به هنگام استفاده از فوق روان کننده ها بین ۲۵ تا ۳۵ درصد است [۶]. عمده ترین و مهمترین اثرات میکروسیلیس بر روی بتن سخت شده به صورت زیر می باشند:

الف: افزایش مقاومت فشاری.

ب: افزایش مقاومت سایشی.

پ: افزایش مقاومت در برابر عوامل شیمیایی مخرب.

ت: دوام در برابر ذوب و یخبندان.

ث: افزایش مدول الاستیسیته یانگ.

تولید موزائیک میکروسیلیسی

ساختار موزائیک را می توان به گونه ای در رده بتن ها قرار داد و آن را یک قطعه بتن پیش ساخته فرض کرد. با توجه به این موضوع، می توان در مواردی همچون طرح اختلاط هم با موزائیک به عنوان یک بتن رفتار کرد و در ساختار آن از مواد افزودنی استفاده کرد. به علت وجود کلسیم هیدروکسید اضافی در رسوبات حاصل از لجن زلال کننده ها، موزائیکی که از این مواد ساخته می شود بطور ملموسی از نظر مقاومت سایشی و فشاری نسبت به موزائیک ساخته شده از مواد معمولی، ضعیف تر می باشد. از طرفی با توجه به خواص میکروسیلیس، می توان استنتاج کرد که با افزودن مقدار میکروسیلیس به لایه سطحی موزائیک که از کلسیم کربنات و سیمان تشکیل یافته است، این نقایص جبران می شوند. میکروسیلیس با توجه به خاصیت پوزولانی آن با کلسیم هیدروکسید ناشی از هیدراتاسیون سیمان و همچنین کلسیم هیدروکسید اضافی موجود در رسوبات ترکیب می شود و آنها را تبدیل به کلسیم سیلیکات می نماید. در نتیجه باعث بهبود و افزایش مقاومت های فشاری و سایشی و حتی افزایش مقاومت در برابر انجماد موزائیک می شود که افزایش دوام موزائیک را بهمراه می آورد.

طراحی آزمایشات

عدم وجود استاندارد خاص در زمینه تولید موزائیک موجب گردید تا در این تحقیق، آزمایشات بصورت مقایسه ای بین نمونه های موزائیک ساخته شده از مواد رسوبی با نمونه های ساخته شده از مواد معمولی انجام شود ولی با این حال نمونه ها بر اساس استانداردهای مربوط به بتن طراحی و ساخته شدند. در این مطالعه، نخست آزمایش هایی برای تعیین خواص فیزیکی مواد اولیه مصرفی مانند سیمان و شن و ماسه تدارک دیده شد، و سپس آزمایش هایی هم برای تعیین میزان دوام موزائیک ها و مقایسه آن ها طرح ریزی شد، آزمایش ها به منظور تعیین مقاومت های فشاری و سایشی نمونه ها انجام گرفت.

مصالح و مواد مصرفی

برای انجام آزمایش های لازم در این طرح، از همان موادی که بطور معمول در کارگاه های موزائیک سازی بکار می رود، استفاده گردید و شرایط برای همه نمونه ها یکسان بود.

الف- سیمان : سیمان مورد استفاده در این کارگاه از نوع سیمان پر تلند معمولی، تولیدی شرکت سیمان هگمتان بصورت فله ای بود. دانسیته سیمان بر اساس روش ASTM C 188-89 [۷]، معادل $3/15 \text{ gr/cm}^3$ تعیین گردید. لازم به ذکر است که بعلت نگهداری نامناسب این سیمان، آثار تخریبی مانند کلوخه شدن در سیمان مشاهده گردید.

ب- شن و ماسه : دانسیته شن و ماسه مصرفی بطور متوسط بر طبق روش استاندارد ASTM C 70 [۸]، برابر $2/6 \text{ gr/cm}^3$ تعیین شد.

پ- پودر سنگ : این ماده به علت جذب شدید رطوبت، تبدیل به کلوخه های سختی در اندازه های متفاوت شده بود. بمنظور اندازه گیری دانسیته آن، در ابتدا کلوخه ها توسط آسیاب چکشی خرد شد و در مرحله بعد دانسیته آن بر اساس روش استاندارد ASTM C 188-89 معادل $2/7 \text{ gr/cm}^3$ تعیین گردید. این کلوخه ها به هنگام مصرف به علت اختلاط با آب از هم باز می شوند. pH این ماده در مخلوط ۱۰۰ ml آب و ۱۰ gr پودر سنگ با استفاده از pH متر دیجیتالی معادل ۹/۴ بدست آمد.

ت- میکروسیلیس : میکروسیلیس مصرفی دارای سطح مخصوص معادل $20 \text{ m}^2/\text{gr}$ بود که تولیدی شرکت فروسیلیس ایران (سمنان) است. دانسیته آن طبق استاندارد ASTM C 188-89 برابر $2/4 \text{ gr/cm}^3$ تعیین گردید.

ث- آب : آب مصرفی از آب چاه موجود در کارگاه موزائیک سازی تامین شد و فاقد هر گونه مواد معلق بود.

ج- روان کننده : روان کننده مصرفی از نوع زودگیر بود و از شرکت اصفهان سوپلای با نام تجاری، F-۴۳۰ آراکس، تهیه شد. این نوع روان کننده به رنگ قهوه ای، دارای وزن مخصوص $1/2 \text{ gr/cm}^3$ و pH آن ۷/۵ می باشد.

طرح اختلاط مواد

به منظور انجام آزمایش ها و مقایسه موزائیک های ساخته شده از رسوبات و مواد معمولی، و همچنین برای تعیین میزان بهینه میکروسیلیس مصرفی، نمونه هایی با ترکیب درصدهایی متفاوت از صفر الی ۱۵ در صد برای نمونه های رسوبی بر طبق جدولهای (۲) و (۳) ساخته شدند. به منظور بررسی تاثیر مواد رنگی بر روی نمونه رسوبی حاوی میکروسیلیس، نمونه ای هم با ۱۰ درصد میکروسیلیس و ۸ درصد رنگ ساخته شد. نتایج بدست آمده با نتایج نمونه هایی با همان درصد میکروسیلیس ولی بدون ماده رنگی مقایسه گردید.

جدول ۲- ترکیب وزنی نمونه های موزائیک

نمونه	سیمان (gr)	کلسیم کربنات (gr)	میکروسیلیس (gr)	روان کننده (gr)
۱	۶۰۰	۱۸۰۰	۴۲	۸/۴
۲	۶۰۰	۱۸۰۰	۳۰	۶
۳	۶۰۰	۱۸۰۰	۶۰	۱۲
۴	۶۰۰	۱۸۰۰	۷۸	۱۵/۶
۵	۶۰۰	۱۸۰۰	۹۰	۱۸
۶	۶۰۰	۱۸۰۰	۰	۰
۷*	۶۰۰	۱۸۰۰	۰	۰
۸**	۶۰۰	۱۸۰۰	۶۰	۱۲

* : این نمونه معمولی و بقیه نمونه ها رسوبی هستند.

** : این نمونه حاوی ۸ درصد رنگ (نسبت به سیمان) می باشد.

این نمونه ها به ابعاد $6 \times 7 \times 7$ سانتی متر و در یک کارگاه موزائیک سازی با استفاده از یک قالب به ضخامت کلی ۱۱ cm و یک جک هیدرلیکی با فشار موثر 120 kg/cm^3 ساخته شدند. به منظور عمل آوری، نمونه ها به مدت ۲۸ روز در داخل حوضچه های آب در دمای ۲۳ درجه سانتیگراد، نگهداری شدند. نمونه ها در سنین ۷، ۱۴، ۲۱، ۲۸ روزه از آب خارج شده و مقاومت فشاری آنها در آزمایشگاه مقاومت مصالح به کمک یک جک هیدرولیکی تعیین شد. در روش استاندارد این آزمایش برای هر ترکیب در صد لازم است سه نمونه تهیه شود. ولی به علت محدودیت های مالی، فقط دو نمونه از هر ترکیب درصد ساخته شد و برای هر یک از ترکیب درصدها میانگین عددی مقاومت فشاری دو نمونه تهیه شده به عنوان نتیجه اعلام شد. استاندارد برای اندازه گیری مقاومت سایشی موزائیک وجود ندارد. لذا برای تعیین مقاومت سایشی نمونه ها از روش مقایسه ای بهره گرفته شد. نمونه ها برای مدت زمان یکسان توسط دستگاه ساینده تحت سایش قرار گرفتند.

جدول ۳ - ترکیب درصد وزنی نمونه های موزاییک

نمونه	سیمان (حجم)	کلسیم کربنات (حجم)	میکروسیلیس (درصد نسبت به سیمان)	روان کننده (درصد نسبت به سیمان)
۱	۱	۳	۵	۱
۲	۱	۳	۷	۱/۴
۳	۱	۳	۱۰	۲
۴	۱	۳	۱۳	۲/۶
۵	۱	۳	۱۵	۳
۶	۱	۳	۰	۰
۷*	۱	۳	۰	۰
۸**	۱	۳	۱۰	۲

* : این نمونه معمولی و بقیه نمونه ها رسوبی هستند.

** : این نمونه حاوی ۸ درصد رنگ (نسبت به سیمان) می باشد.

نتایج آزمایش مقاومت فشاری

استانداردهای گوناگونی برای انجام آزمایش مقاومت فشاری وجود دارد. از استاندارد ASTM C 684-8 [۹] در این طرح برای تعیین مقاومت فشاری نمونه ها استفاده شد. نتایج حاصله از این آزمایشات در جدول (۴) برای نمونه ها در سنین ۷، ۱۴، ۲۱، ۲۸ روز گزارش شده است. در این روش استاندارد ابعاد نمونه ها باید $7 \times 7 \times 7$ سانتی متر باشد ولی به علت عدم وجود قالب موزائیک با ابعاد فوق در کارگاه های موزائیک سازی و وجود محدودیت های مالی برای ساخت آن از قالبی به ابعاد $6 \times 7 \times 7$ سانتی متر استفاده گردید. تنها ضخامت این نمونه ها با نمونه استاندارد متفاوت بود. البته بایستی در نظر داشت که در این پروژه، مقایسه نتایج مقاومت فشاری نمونه ها مطرح و در مد نظر بوده است. جدول (۴) نتایج بدست آمده را برای سنین مختلف نمونه ها ارائه می دهد.

نمودارهای (۱) تا (۸)، توسعه مقاومت را تا سن ۲۸ روزه برای هر مورد نشان می دهند. همانطور که در این نمودارها مشهود است، بالاترین مقاومت ها در سن ۲۸ روزه بدست آمده است. البته این افزایش مقاومت ها به دلیل استفاده از میکروسیلیس تنها در لایه سطحی نمونه ها چندان قابل توجه نیست. در نمودار های (۹) تا (۱۳)، مقاومت فشاری در سن ۲۸ روزه نمونه ها حاوی میکروسیلیس با مقاومت فشاری سن ۲۸ روزه نمونه های موزائیک معمولی و رسوبی فاقد میکروسیلیس مقایسه شده اند. با توجه به این نمودارها ملاحظه می شود که، با افزایش میکروسیلیس به نمونه های رسوبی مقاومت فشاری افزایش یافته است. همانگونه که مشخص گردیده است مقاومت فشاری نمونه معمولی ما بین مقاومت فشاری نمونه رسوبی حاوی ۱۰ درصد میکروسیلیس و نمونه رسوبی حاوی ۱۳ درصد میکروسیلیس قرار دارد به گونه ای که مقاومت فشاری آن از مقاومت فشاری نمونه حاوی ۱۰ درصد میکروسیلیس بیشتر است و از نمونه حاوی ۱۳ درصد میکروسیلیس

کمتر است. لذا می توان نتیجه گرفت که درصد بهینه میکروسیلیس در حدود ۱۰ تا ۱۳ درصد می باشد. با افزودن ۱۳ درصد میکروسیلیس به یک موزائیک ساخته شده از رسوبات حاصل از زلال کننده، می توان آن را از یک نمونه معمولی به لحاظ مقاومت فشاری مقاوم تر ساخت.

جدول ۴ - نتایج آزمایش مقاومت فشاری برای نمونه ها از سن ۷ تا ۲۸ روزگی بر حسب (kg/cm²)

مقاومت فشاری ۲۸روزه	مقاومت فشاری ۲۱روزه	مقاومت فشاری ۱۴روزه	مقاومت فشاری ۷روزه	درصد میکرو سیلیس	نمونه
۱۷۹/۶۰	۱۷۵/۵۵	۱۷۴/۴۹	۱۶۷	۵	۱
۱۸۷/۷۵	۱۸۵/۷۱	۱۸۰/۶۱	۱۷۱/۰۳	۷	۲
۱۹۲/۸۵	۱۸۹/۸۰	۱۸۷/۷۵	۱۷۹/۰۷	۱۰	۳
۲۲۶/۵۳	۲۲۲/۴۵	۲۲۰/۴۱	۲۰۹/۲۵	۱۳	۴
۲۴۲/۸۶	۲۴۱/۸۴	۲۴۰/۸۲	۲۳۲/۳۹	۱۰	۵
۱۶۹/۴۰	۱۶۸/۳۷	۱۶۷/۳۵	۱۶۰/۹۶	۰	R
۲۱۷/۳۷	۲۱۱/۲۲	۲۰۴/۰۸	۱۸۵/۱۱	۰	M
۱۸۵/۷۱	۱۸۴/۴۰	۱۷۹/۵۹	۱۷۵/۰۵	۱۰	C

R: نمونه رسوبی

M: نمونه معمولی

C: نمونه رسوبی حاوی رنگ

مقاومت فشاری نمونه حاوی ۱۰ درصد وزنی میکروسیلیس را با مقاومت فشاری نمونه حاوی ۱۰ درصد وزنی میکروسیلیس و ۸ درصد وزنی رنگ نمودار (۱۴) مورد مقایسه قرار گرفته است. مقاومت فشاری نمونه حاوی رنگ، حدود ۳/۷ درصد کمتر از مقاومت فشاری نمونه بدون رنگ است. دلیل این تضعیف را، ایجاد شکست و فاصله در شبکه بتن به سبب حضور رنگ می توان دانست.

نتایج آزمایش مقاومت سایشی

عدم وجود استاندارد برای تعیین مقاومت سایشی سطحی موزائیک، موجب گردید تا این آزمایش نیز از طریق مقایسه ای انجام گیرد. برای مقایسه مقاومت سایشی نمونه ها، نمونه هایی از موزائیک در ابعاد ۳۰ × ۳۰ سانتی متر از مواد رسوبی، مواد معمولی و مواد رسوبی حاوی ۱۰ درصد میکروسیلیس ساخته شد. هر یک از این نمونه ها توسط دستگاه ساینده موجود در کارگاه موزائیک سازی تحت سایش قرار گرفتند. نمونه ها همگی دارای مقدار یکسانی از ذرات مرم (لاشه) بودند. زمان سائیده شدن برای هر سه نمونه یکسان بود. وجود نقاط بخوبی سائیده نشده در سطح نمونه حاوی میکروسیلیس نشان دهنده وجود نقاطی با مقاومت سایشی بالاتر در نمونه و نیاز به زمان بیشتر برای سایش خوب و کافی است. نمونه رسوبی فاقد میکروسیلیس هم، به خوبی و همانند نمونه معمولی سائیده شد و هیچگونه اثر نا مطلوبی در آن دیده نشد. البته برای مقایسه بهتر می بایست کاهش وزن نمونه ها در اثر سایش به دست آورده می شد. ولی به دلیل این که قسمت

زیرین نمونه ها از شن و ماسه و سیمان تشکیل شده است و در اثر فشار دستگاه سایش، مقداری از ذرات شن و ماسه جدا می شد امکان توزین نمونه ها برای دستیابی به وزن قسمت سائیده شده مهیا نبود چون به عبارت دیگر کاهش جرم در اثر سائیده شدن بسیار کمتر از کاهش جرم در اثر جدا شدن ذرات موزائیک است.

نتیجه گیری

بررسی و تحلیل نتایج بدست آمده از آزمایش های انجام شده بر روی نمونه های موزائیک را به صورت زیر بدست می توان مدون نمود:

الف- مقاومت فشاری موزائیک ساخته شده از رسوبات حاصل از زلال کننده ها به اندازه ۲۲/۵ در صد کمتر از مقاومت فشاری موزائیک ساخته شده از کلسیم کربنات معمولی است. این امر به دلیل کلسیم هیدروکسید اضافی موجود در رسوبات حاصل از زلال کننده ها است. برای جبران این نقیصه می توان معادل ۱۳ درصد وزن سیمان مصرفی، میکروسیلیس به همراه ۲ تا ۲/۶ درصد وزن سیمان مصرفی از ماده روان کننده را به مواد اولیه موزائیک های تهیه شده از جنس مواد رسوبی افزود، با این عمل مقاومت فشاری موزائیک رسوبی از مقاومت فشاری نمونه معمولی بیشتر می شود.

ب- افزودن میکروسیلیس باعث برطرف شدن نقیصه عدم تحمل مقاومت فشاری می شود ولی موارد زیر را در استفاده از آن بایستی در نظر گرفت:

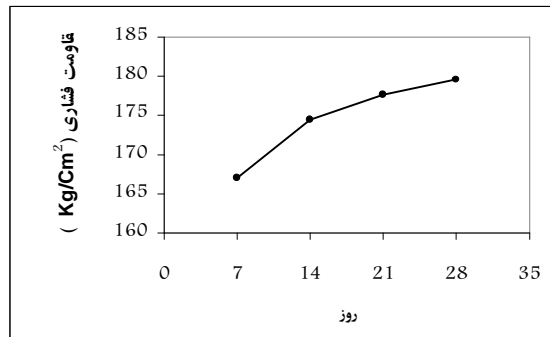
- همان گونه که از نام میکروسیلیس مشخص است این ماده از ذرات فوق العاده ریز تشکیل شده است. این ذرات همانند گرد و غبار در هوا پراکنده می شوند و از طریق تنفس وارد دستگاه تنفسی افراد می گردند و موجب بیماری باشند.

- ملات حاوی میکروسیلیس سریع سفت می شود. برای جلوگیری از این امر لازم است، ملات بطور مداوم به هم بخورد.

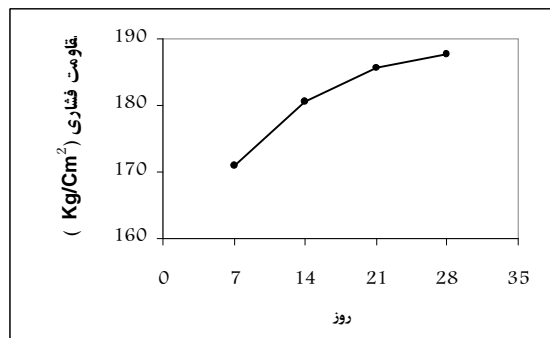
لذا در صورت استفاده از میکروسیلیس برای تولید موزائیک بایستی از تهویه مناسب برخوردار بود. در ضمن نیاز به دستگاه بهم زن به منظور جلوگیری از گیرش زودرس ملات است.

پ- برای رفع اثرات نامطلوب حاصل از مصرف میکروسیلیس روش زیر پیشنهاد می شود:

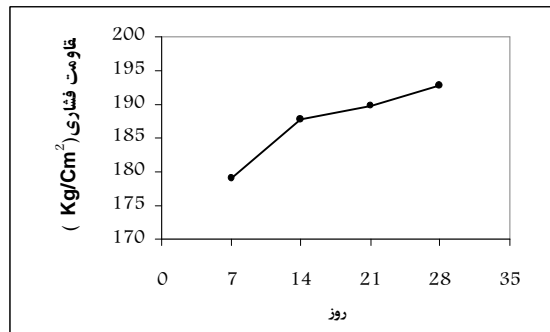
اگر رسوبات حاصل از زلال کننده ها به نسبت ۵۰٪ با پودر سنگ معمولی مخلوط شوند، pH آمیزه حاوی ۱۰۰ آب و ۱۰ gr مخلوط رسوبات و پودر سنگ معمولی حدود ۹/۷ خواهد شد. به عبارت دیگر با اختلاط رسوبات و پودر سنگ معمولی به نسبت ۵۰٪ اثر کلسیم هیدروکسید اضافی موجود در رسوبات به میزان زیادی کاهش می یابد و نیازی به استفاده از میکروسیلیس برای کاهش pH نیست. pH آمیزه حاصل فقط ۲ درصد بیشتر از pH پودر سنگ معمولی است.

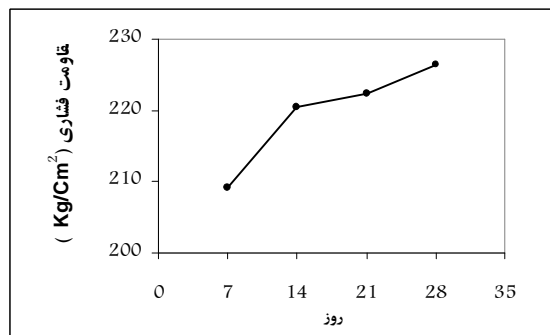
نمودار ۱- روند توسعه مقاومت برای نمونه رسوبی حاوی ۵ درصد میکرو سیلیس

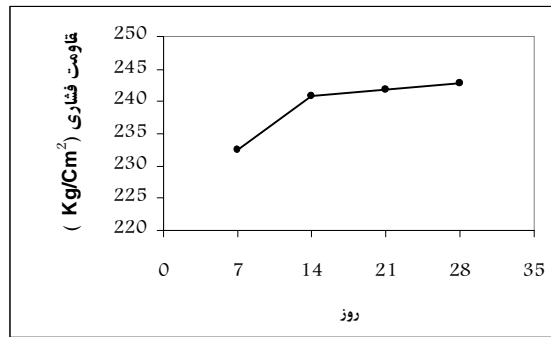
نمودار ۲- روند توسعه مقاومت برای نمونه رسوبی حاوی ۷ درصد میکرو سیلیس

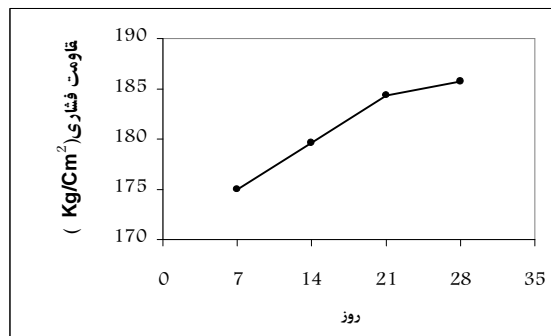
نمودار ۳- روند توسعه مقاومت برای نمونه رسوبی حاوی ۱۰ درصد میکرو سیلیس

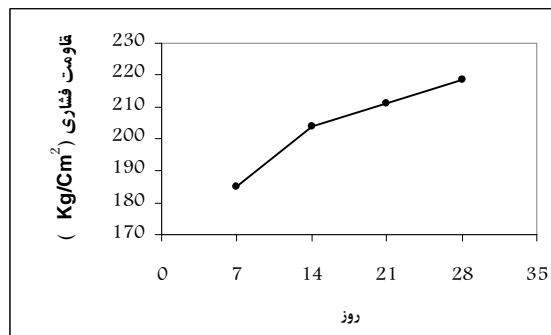
نمودار ۴- روند توسعه مقاومت برای نمونه رسوبی حاوی ۱۳ درصد میکرو سیلیس

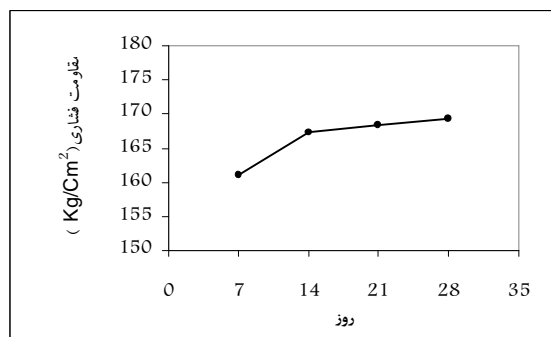
نمودار ۵- روند توسعه مقاومت برای نمونه رسوبی حاوی ۱۵ درصد میکرو سیلیس

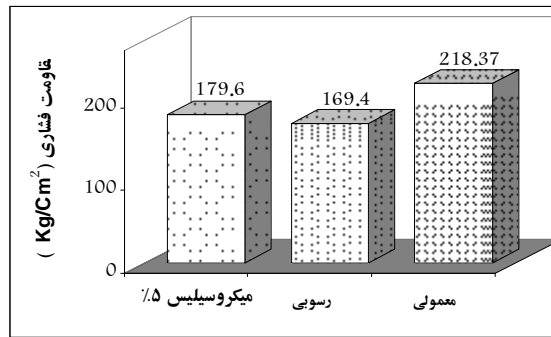
نمودار ۶- روند توسعه مقاومت برای نمونه رسوبی حاوی ۱۰ درصد میکرو سیلیس و رنگ

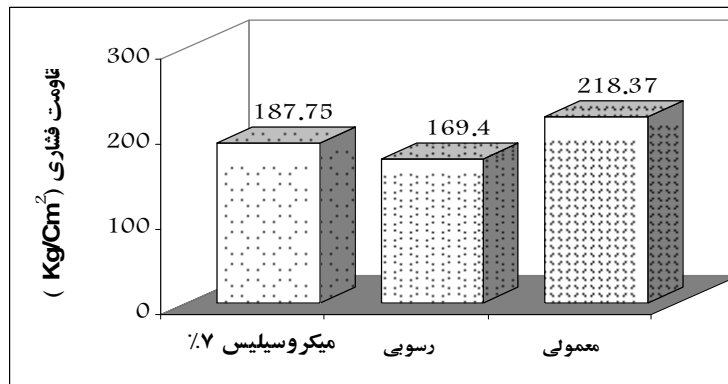
نمودار ۷- روند توسعه مقاومت برای نمونه معمولی بدون میکرو سیلیس

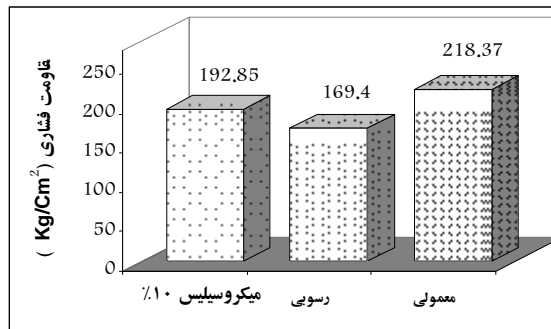
نمودار ۸- روند توسعه مقاومت برای نمونه رسوبی بدون میکرو سیلیس

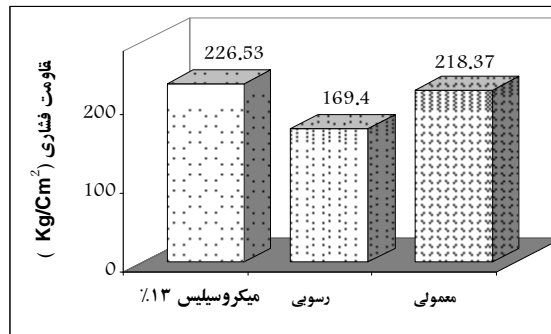
نمودار ۹- مقایسه مقاومت ۲۸ روزه نمونه رسوبی حاوی ۵ درصد میکروسیلیس با نمونه های رسوبی و معمولی بدون میکروسیلیس

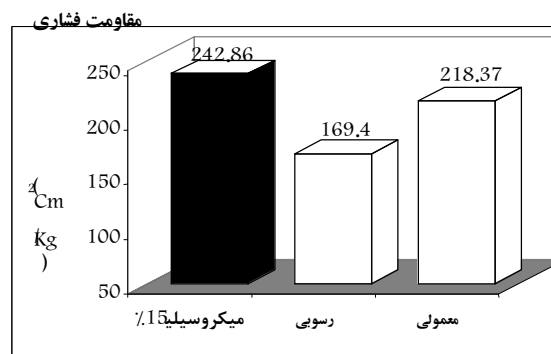
نمودار ۱۰- مقایسه مقاومت ۲۸ روزه نمونه رسوبی حاوی ۷ درصد میکروسیلیس با نمونه های رسوبی و معمولی بدون میکروسیلیس

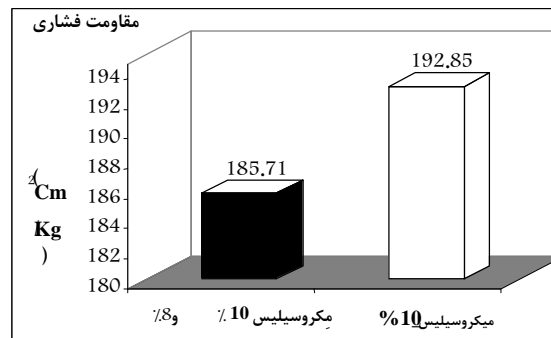
نمودار ۱۱- مقایسه مقاومت ۲۸ روزه نمونه رسوبی حاوی ۱۰ درصد میکروسیلیس با نمونه های رسوبی و معمولی بدون میکروسیلیس

نمودار ۱۲- مقایسه مقاومت ۲۸ روزه نمونه رسوبی حاوی ۱۳ درصد میکروسیلیس با نمونه های رسوبی و معمولی بدون میکرو سیلیس

نمودار ۱۳- مقایسه مقاومت ۲۸ روزه نمونه رسوبی حاوی ۱۵ درصد میکروسیلیس با نمونه های رسوبی و معمولی بدون میکرو سیلیس

نمودار ۱۴- مقایسه مقاومت ۲۸ روزه نمونه رسوبی حاوی ۱۰ درصد میکروسیلیس با نمونه رسوبی حاوی ۱۰ درصد میکروسیلیس و ۸ درصد رنگ

منابع و مراجع

1. Nemerow, N.I.; "Liquid waste of industry"; Edition Wesley Publishing Company; 1971.
2. Azad, H.S.; "Industrial waste management handbook"; McGraw-Hill Book Company; 1976.
3. جهانگیری، ع، "پوزولان ها و سیمان های پوزولانی"، سازمان صنایع ایران و شرکت سیمان سپاهان، ۱۳۷۰.
4. Metha, P.K; "Condensed silica fume, cement replacement materials"; Surry University Press; PP. 134-170, 1960.
5. ارزیابی میکروسلیس کارخانه فروسیلیس ایران، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱۳۷۶.
6. ماجدی اردکانی، م.ح، "ترکیبات و ویژگی های فوق روان کننده های بتن"، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱۳۷۴.
7. Annual Book of ASTM Standards; Vol.: 04.01, C 188-95; "Standard test method for density of hydraulic cement"; 1997.
8. Annul Book of ASTM Standards; Vol.: 04.02, C 70-79; "Standard test method for surface moisture in fine aggregate"; 1992.
9. Annul Book of ASTM Standards; Vol.: 04.02, C 684-96; "Standard test method for making, accelerated curing, and testing concrete compression test specimens"; 1997.
- 10.